

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΥ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ Η ΕΚΘΕΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΥ ΣΤΟ ΘΡΙΑΣΙΟ ΠΕΔΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ του Χριστόδουλου Δρίβα

Στην πράξη η αναπαραγωγή των σκύλων εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το περιβάλλον που θα ανατραφούν και τον ανθρώπινο παράγοντα, δηλαδή από την ορθή κοινωνικοποίηση τους, το χρόνο που θ' αφιερώσει σε αυτή ο ιδιοκτήτης τους και από την ορθή διατροφή και πρόληψη των ποικίλων ασθενειών. Όλα αυτά δίνουν τη σωστή ώθηση στο γενετικό δυναμικό να εκφραστεί απρόσκοπτα και επίσης καθιστούν το σκύλο ευάλωγο στις αυξέσεις, ώστε η επιλογή να είναι εφορμάσιμες και εφικτές. Όλα αυτά τα στοιχεία περιμένουμε να δούμε στους σκύλους που προσκοιμήθηκαν στην έκθεση και να συμβάλουμε τις μελλοντικές μας προσπάθειες για κάθε δυνατή βελτίωση.

ΟΙΚΡΙΞΕΙΣ ΤΩΝ ΣΚΥΛΩΝ

Όσον αφορά τη παρουσία των Ελληνικών Ποιμενικών στην Έκθεση, μπορούμε ν' αναφέρουμε τα εξής:

Οι κρίσεις της μορφολογίας των σκύλων διατυπώθηκαν από τους τρεις κριτές του Ομίλου μας (**Βούλα Παπουτσάνη, Αθ. Γιάννανη, Χρ. Δρίβα**), οι οποίοι κατέθεσαν την εμπειρία τους στην αναγνώριση του φυλετικού τύπου των σκύλων, που στη πρώτη φάση της ανάπτυξης της φυλής, παραμένει το κυρίαρχο απαιτητό στοιχείο της μορφολογίας και της εκτροφής γενεότερα. Εάν ένας σκύλος προερχόμενος από γονείς ανήκοντες στη πληθυσμιακή δεξαμενή των σκύλων εργασίας της υπέρβαρου, διαθέτει τη σωστή κόψη και συγκρατεί την αρμονία των ανατομικών αναλογιών, αλλά με τη πρώτη ματιά από παρατηρητή, η μορφή του απέχει από αυτή που χαρακτηρίζει τη φυλή, τότε δεν μπορούμε να τον εντάξουμε στο πρόγραμμα αναπαραγωγής. Η διήθηση λοιπόν των διατάξεων του μορφολογικού προτύπου της φυλής μέσα από την υποκειμενικότητα των κριτών, χωρίς βέβαια την υπέρβαση των ορίων εκείνων που ολλοιώνουν την αυθεντικότητα της μορφής, αποτελεί τον μηχανισμό σκέψης και αποφάσεων που διαφωτίζει τον πληθυσμό της φυλής από ανεπιθύμητες εκτροπές της ισορροπίας των χαρακτηριστικών. Η εμπειρία αυτή των κριτών μεταφράζεται ως ένα απόκτημα, μιας συνεξιδιαιτοποίησης των ορίων της μορφολογικής αρτιότητας και της εκίκας του μορφολογικού τύπου, μέσα από διαδικασίες της μακροχρόνιας επαφής με τον πληθυσμό που χαρακτηρίζουμε ως εργασιακό σκύλο, καθώς επίσης και αυτόν που χαρακτηρίζουμε ως πληθυσμιακά ελεγχόμενης εκτροφής. Η επιλογή των παραινόμενων και η παρακολούθηση των νέων γενεών ενισχύεται σ' αυτές τις εμπειρίες και αποτελεί πρόβλημά και μακροχρόνια στήριξη της εκτροφικής πρότασης του Ομίλου μας στο θέμα της εθνικής αυτής φυλής. Οι παρατηρήσεις των κριτών συσυστούν επίσης το καταστάλαγμα της μελέτης και των γνώσεων της κληρονομικότητας και της ρόλης των χαρακτηριστικών από γενιά σε γενιά, που η έντονη εκτροφική δραστηριότητα έχει αναδείξει. Η εκκράση των στοιχείων της κεφαλής σε αναλογίες σχέσεων μεγέθων, μετρήσιμων ή απλώς αισθητών με τη πρώτη ματιά, καθώς επίσης το ιδιαίτερο βλέμμα των σκύλων που αντανακλά το χαρακτήρα τους, συμβάλλει αποφασιστικά στον ορισμό και στην εδραίωση του φυλετικού τύπου.

Η παρουσία των 29 Ελληνικών Ποιμενικών της εκτροφής μας στο Θρίασιο Πεδίο, οι οποίοι είναι απόγονοι 3^{ης} και επέκεινα γενιάς από τις συνεχείς επιλεγμένες αυξέσεις του παρελθόντος, μας έδωσε την ευκαιρία να εκτιμήσουμε την πορεία της εκτροφής. Από την εξέταση της μορφολογίας των σκύλων αυτών, ήταν εμφανές ότι πλέον στις νέες γενές, ο φυλετικός τύπος έχει εξασφαλιστεί, στο μεγαλύτερο μέρος του υπάρχοντος σήμερα νέου πληθυσμού, συμβάλλοντας, έτσι στην αναγνωρισιμότητα των σκύλων ως φυλή. Οι μικρές διαφορές που παρατηρούνται από σκύλο σε σκύλο, τηρουμένων των αναλογιών της διαφορετικής επιθυμητής ποικιλιότητας της φυλής και δεν διαταράσσουν τις διατάξεις και το πνεύμα του μορφολογικού προτύπου.

Οι περισσότεροι σκύλοι είχαν ωραία κεφάλια, με καλές αναλογίες σχέσεων μήκους ριγώνος προς κρανίο, σωστή έκφραση και βλέμμα, καλοσχηματισμένα μάτια με σκούρο χρωματισμό, σαστό σχήμα, μέγεθος και θέση αυτιών και τυπικούς χαρακτήρες. Μια μικρή διαβάθμιση της σωματικής ρώμης παρατηρήθηκε στους σκύλους αυτούς, αποτελούμενη ενδοχόμενου του τρόπου διαβίωσής τους, της διατροφής και του βαθμού σωματικής άσκησης, που σχετίζονται και με τον διαδεδομένο χρόνο και την αντίληψη περί διάπλωσης των ιδιοκτητών τους. Το στοιχείο εκείνο της μορφολογίας που δεν μας ικανοποιεί αρκετά, είναι ότι σε μερικούς σκύλους παρατηρήθηκε αδυναμία μικρή και σκελετική των πίσω άκρων, από την ανάπτυξη και κλίση της λεκάνης, μέχρι τις γωνιώσεις των οστών των πίσω σκελών, την έλλειψη παραληλίας τους και την αδυναμία στήριξης και άνετης κίνησης. Όπως σε όλες τις μεγάλους φυλές σκύλων, έτσι και στον Ελληνικό Ποιμενικό, είναι υπαρκτό το πρόβλημα της δυσπλασίας του ισχίου.

Αυτή η εκφυλιστική αρθροπάθεια κληρονομικής προέλευσης, «ελαχύνει» στα γενεαλογικά δένδρα, απόρροια της ελεύθερης, ανεξέλεγκτης εκτροφής και της αιμαμείας στο πληθυσμό των κλειστών αγέλων των κτηνοτρόφων, από τις οποίες προκύβουν και τα δικά μας παραινόμενα κάποια χρόνια πριν και παραμένει ως γενετικό ελάττωμα και εν δυνάμει νοσολογική οντότητα, αδερμηνή στη μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού. Πολλά από τα παραινόμενά μας μπορεί να ήταν φορέας αυτής της εκφυλιστικής δυστολογίας από κληρικό συστήματος και θα πρέπει στις νέες γενές, με τη προτροπή και συμπαράσταση του Ομίλου μας, οι εκτροφείς να προβούν συστηματικά σε εξετάσεις όλων των σκύλων αναπαραγωγής που θα προσθούν στις μελλοντικές αυξέσεις, ώστε προληπτικά να μειώσουμε την αίσθηση του κινδύνου για την αποτυχία της εκτροφής.

Με αυτό τον τρόπο θα «απενοχοποιηθούν» από τα στίγματα του φορέα πολλοί σκύλοι, απόγονοι εκλεκτών γενετικών γραμμών, που κάποιοι πρόγονοι εμφάνισαν αυτό το ελάττωμα και θεωρούνται απαράιτητοι να συμβάλουν στη γενετική βελτίωση της φυλής. Σε άλλες περιπτώσεις των εκτεθέντων σκύλων, ιδιαίτερα στους αρσενικούς, παρατηρήθηκαν μικρές εκτροπές από την ιδανική σχέση μήκους σώματος προς το ύψος του. Δηλαδή άλλοι έδωσαν την εντύπωση μακρών κορμών με επικλινή λεκάνη και χαμηλή έκφραση της ουράς και άλλοι εμφάνισαν κορμούς κορμούς με ευθεία λεκάνη, υψηλή έκφραση της ουράς και πιο έντονη ανατομή της πάνω από την ουρά κατά τη κίνηση και διέγερση του σκύλου. Σε αυτούς τους τομείς της μορφολογίας, χρειάζεται περισσότερη δουλειά από τους εκτροφείς, με προσεκτική επιλογή των γεννητόρων, χωρίς εκπτώσεις στη ποιότητα των στοιχείων της ανατομίας και με παρατήρηση της γενεότερας εκίκας των προγόνων, μέσα από πληροφορίες και βοήθεια της εκτροφικής ομάδας του Ομίλου, ώστε να πετύχουμε σε βάθος χρόνου την επαρκή αλληλοσυμπλήρωση των ποικίλων χαρακτηριστικών.

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΥ
ΤΕΥΧΟΣ 460
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΔΕΙΜΝΑΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΟΜΙΛΟΣ ΦΙΛΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΥ (Ο.Φ.Ε.Π.)
ΕΔΡΑ: ΑΛΜΙΑ
ΤΑΧ. ΔΙΕΥΣΗ: ΕΛΛΗΝ ΣΤΑΜΙΑ
35 100 ΚΩ.ΑΒ. ΠΙΣΤΟΛΑΙΟ
ΤΗΛ. 22310 37378, ΚΙΝ. 6946 824455
E-mail: info@ofep.gr
ΕΚΔΟΣΗΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΣ
Προέδρος Ο.Φ.Ε.Π.
(Το σπασίει ο Κόρινθος)
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
ΔΡΙΒΑΣ ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
Κτηνίατρος-Μέλος Ο.Φ.Ε.Π.
Σ' αυτό το τεύχος συνεργάζονται
ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΑΧΑΡΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΔΡΙΒΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΡΒΕΤΑΛΗΣ
ΣΕΡΓΙΟΣ ΦΑΝΙΚΟΣ
Το ενυπόγραφο άρθρο εκφράζουν τη γνώμη των συνεισφερόντων και όχι απαραίτητα του Ο.Φ.Ε.Π.
Επιτρέπεται η ανατύπωση μερικής της ύλης του παρόντος τεύχους μόνο με τη συγκατάθεση του Ο.Φ.Ε.Π.
ΕΚΤΥΠΩΤΗ
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ "ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ"
3ης ΤΑΞΗΣ ΤΥΠΟΥ Ε. ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 257 2266

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΥ

ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ... ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ (Αφιέρωμα στον Pietrogino Pezzano που έφυγε από την ζωή στις 12-08-2016) του Γιώργου Ζαχαργιάννη

Ο Pietrogino Pezzano αδιαμφισβήτητα ήταν μία κορυφαία προσωπικότητα του κυνοφιλικού χώρου. Γεννήθηκε το 1948 και αργότερα έκανε αποτυχίες σε επίπεδο "Master of health Management". Στις δραστηριότητές του συγκαταλέγονται διεθνής κριτής της φυλής Ντόμπερμαν, πρόεδρος του Κυνοφιλικού Ομίλου Ντόμπερμαν Ιταλίας, αντιπρόεδρος (IDC) και εκτροφέας Ντόμπερμαν από το 1979 με την επωνυμία "Del Citone". Ο Pezzano ήταν κριτής μορφολογίας από το 1982, κριτής εργασίας από το 1983, κριτής εξέτασης χαρακτήρα από το 1984, πρόεδρος του AIAD (Ομίλος Ντόμπερμαν Ιταλίας) από το 1982, ενώ είχε θέσει σε σημαντικές θέσεις τόσο στην ENCI (Κυνολογικό Όμιλο Ιταλίας), όσο και στην FCI (Διεθνή Κυνολογική Ομοσπονδία). Ευφυής εκτροφέας, μέγας κριτής, θεωρείται δίκαιος ως μια από τις κορυφαίες φυσιογνωμίες όλων των εποχών στον χώρο των Ντόμπερμαν.

Αυτό που καθόρισε την τεχνική εξέλιξη της φυλής στην Ιταλία, αλλά και στον υπόλοιπο κόσμο, ήταν η φιλία του και η πετυχημένη συνεργασία του με τους εκτροφείς της φυλής Antonio Caliendo (εκτροφείο de Villa Castell) και Gabriele Proserpi (εκτροφείο Campovalano), που απέδειξαν τα μέγιστα στην ποιότητα των Ντόμπερμαν τα τελευταία 40 χρόνια. Το ενδιαφέρον του για την εκτροφική εξέλιξη του Ντόμπερμαν στην Ελλάδα ήταν μεγάλο και σ' αυτό βοήθησε, η φιλική του σχέση με τον τότε Πρόεδρο του Ομίλου Ντόμπερμαν Ελλάδος, Θεοδωρή Ζώρα. Ακολουθώντας τις υποδείξεις του, ο Ο.Κ.Ν.Ε. (Ομ. Κυνοφ. Ντομπ. Ελλάδος), θεμελίωσε για την βελτίωση του χαρακτήρα και των εργασιακών ικανοτήτων των Ντόμπερμαν στην Ελλάδα, ο Pezzano συνέβαλε αποφασιστικά με την συμμετοχή του, στην επιτυχία πολλών εκθέσεων και σεμιναρίων, όπως επίσης και σε άλλες σχετικές εκδηλώσεις στην χώρα μας. Μια σειρά από συγκεκριμένα με το Αstar-Anelle έδωσε άλλη μια γέννα ορόσημο, την G del Citone, με σκύλους σαν τον Gadis Geramy, την Gemelle d'Amour και τον Gino Gomez.

Συνολικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι η Α και η G del Citone γέννησαν σε άλλα υψή το επίπεδο του σύγχρονου / μοντέρνου Ντόμπερμαν, τόσο ως προς τη μορφολογία όσο κι ως προς τον χαρακτήρα. Η κόρη της Tequila, η Anelle d'Amour del Citone, κατά τον J.M.vd Zwan (εκτροφείο Ντόμπερμαν και κριτή της φυλής), υπήρξε η καλύτερη μετενοάρκωση της Tequila. Μπέρα και κόρη βίου παράλληλα, η Tequila έκανε μόνο δυο γέννες, αφού άλλωστε έζησε και πολύ λίγο (γεννήθηκε στις 10/2/1991 κι έφυγε σε ηλικία μικρότερη των 6 ετών την 1/11/1996). Η Anelle έφυγε κι αυτή νωρίς (περίπου 6.5 - 7 ετών) έχοντας προλάβει να κάνει 2 γέννες, σαν την μητέρα της. Κι οι δυο τους κατέκτησαν κάθε σημαντικό τίτλο, έχοντας χρωστή σε άλλες στην ιστορία της φυλής, τόσο με την καριέρα τους όσο και με τους απογόνους τους, και το όνομά τους έγινε θρύλος.

Ιδιοκτήριες Pezzano ήταν και ο γιός του Elisir di Campovalano, που προερχόταν από κλειστή αναπαραγωγή του Cito με την ονομασία του Calena.

Ο Elisir έγινε δύο φορές AIAD, Sieger (Πρωταθλητής εργασίας 1981-1982). Ήταν ο πρώτος αρσενικός σκύλος της Ιταλικής εκτροφής, ο οποίος κατέκτησε το π ρ ω τ ά θ λ η μ α (Bundessieger 1984). Η συνεισφορά του Elisir ως επιβήτορα, στην εξέλιξη της φυλής ήταν ιδιαίτερα καθοριστική.

Οι Ιταλοί εκτροφείς Calliandro, Proserpi, Pezzano, καθόρισαν να δημιουργήσουν ιστορία από αυτόν τον σκύλο. Από τον Elisir di Campovalano και την Cita προήλθε ο πρώτος σημαντικός σκύλος με την επωνυμία "del Citone", η **Alfa del Citone**. Η Alfa προερχόταν από μια πολύ κλειστή αναπαραγωγή πάνω στην γέννα με το αρχικό "C" di villa Castell.

Από την Alfa del Citone και τον Akim Waciweba θα γεννηθεί το 1985 η πρώτη διπλή πρωταθλήτρια (μορφολογίας κι εργασίας) στην ιστορία της Ιταλικής εκτροφής.

Ήταν η περίφημη Gale del Citone. Ο πατέρας της, ο καστανός Akim Waciweba ήταν Ολλανδικής εκτροφής και προερχόταν από γραμμική εκτροφή (line-breeding) του Chico v. Forell, Odin v. Forell και της Cita Germania. Αποδείχτηκε πατέρας σπουδαίων εργασιακών σκύλων.

TEQUILA MALI DEL CITONE

Η επιλογή του Pezzano για το δεύτερο ζευγάριμα της Alfa del Citone ήταν ο Ολλανδικής εκτροφής και Ισπανικής ιδιοκτήτριας, Ebo v.d Grootse Maai, ο οποίος ήταν γνωστός για τον εξαιρετικό δυναμικό του χαρακτήρα. Στο εκτροφείο del Citone, ο Ebo έδωσε την Haina, από την οποία γεννήθηκε η Tequila Mali del Citone ούλα και τον Harold. Η Haina del Citone έμελλε να γίνει (το 1991) η μητέρα της μυθικής Tequila Mali del Citone. Για την Haina λοιπόν ο Pezzano επέλεξε τον Βέλγικης εκτροφής Lucifer van Rovelene. Ο Lucifer, καταγόταν από συνδυασμό των γραμμών Franckenhorst, Forell, Viskeshoeve, Hagenstern.

Για την πρώτη γέννα της μυθικής Tequila Mali del Citone ο Pezzano χρησιμοποίησε (το 1984) τον Prin v. Norden Stamm. Ο μέγας αυτός επιβήτορας γεννήθηκε τον Οκτώβριο του 1988. Ο Prin v. Norden Stamm αποδείχτηκε ότι ήταν ο κατάλληλος σκύλος, την κατάλληλη στιγμή. Προϊόν μη συγγενικής διασταύρωσης ουσιαστικά ο ίδιος, ο Γερμανικής εκτροφής Prin ταίριαζε αρμονικά στο γενεαλογικό χάρτη του ορίσμενες από τις καλύτερες ποικιλίες, Γερμανικές κι Ολλανδικές γραμμές σφίγματος. Δεν έμοιαζε αποκλειστικά σε κάποιον πρόγονό του αλλά θα έλεγε κανείς πως ήταν μια εξαιρετική σύνθεση αυτών, ένας ξεχωριστός και ιδιαίτερος σκύλος με κύριο προσόν του τη γενεοκρίτη αίσθηση αρμονίας αλλά και τον σπουδαίο χαρακτήρα. Το αποτέλεσμα του ζευγαρώματος του Prin v. Norden Stamm με την Tequila Mali del Citone ήταν εντυπωσιακό. Η γέννα del Citone με αρχικό Α είναι μια από τις σημαντικότερες στην ιστορία της φυλής.

Σκύλοι όπως ήταν ο Alfa Adelante, η Anelle d'Amour, ο Astar αλλά και δυο ακόμη με καλά αποτελέσματα ως επιβήτορες, ο Antos Arte κι ο Aldebaran del Citone. Η κλειστή αναπαραγωγή στην Α γέννα και συγκεκριμένα το ζευγάριμα μεταξύ Astar-Anelle έδωσε άλλη μια γέννα ορόσημο, την G del Citone, με σκύλους σαν τον Gadis Geramy, την Gemelle d'Amour και τον Gino Gomez. Συνολικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι η Α και η G del Citone γέννησαν σε άλλα υψή το επίπεδο του σύγχρονου / μοντέρνου Ντόμπερμαν, τόσο ως προς τη μορφολογία όσο κι ως προς τον χαρακτήρα. Η κόρη της Tequila, η Anelle d'Amour del Citone, κατά τον J.M.vd Zwan (εκτροφείο Ντόμπερμαν και κριτή της φυλής), υπήρξε η καλύτερη μετενοάρκωση της Tequila. Μπέρα και κόρη βίου παράλληλα, η Tequila έκανε μόνο δυο γέννες, αφού άλλωστε έζησε και πολύ λίγο (γεννήθηκε στις 10/2/1991 κι έφυγε σε ηλικία μικρότερη των 6 ετών την 1/11/1996). Η Anelle έφυγε κι αυτή νωρίς (περίπου 6.5 - 7 ετών) έχοντας προλάβει να κάνει 2 γέννες, σαν την μητέρα της. Κι οι δυο τους κατέκτησαν κάθε σημαντικό τίτλο, έχοντας χρωστή σε άλλες στην ιστορία της φυλής, τόσο με την καριέρα τους όσο και με τους απογόνους τους, και το όνομά τους έγινε θρύλος.

Το άλλο αστείρι της Α γέννας del Citone ήταν ο καστανός Alfa Adelante. Χαρακτηριστικό του γνώρισμα η εκπληκτική του κίνηση και η συγκρότηση παρουσιάστη με μέσα στον στίβο.

Η **Κυρία Βούλα Παπουτσάνη είχε την χαρά να τον δει από κοντά και μου μετέφερε την εμπειρία της, "Έιχα πάει στην έκθεση του IDC στην Italia το 1997 για να υποστηρίξω, ηθικά, τη συμμετοχή της Ελλάδας και τον... "αυτο-ναυπηγισμό" μου, Θεοδωρή Ζώρα, αλλά κυρίως γιατί σπαστά τη φυλή και παρακολουθούσα συχνά τέτοιες εκδηλώσεις. Η Crystal Conny Del Citone, τον Θεοδωρή, χαρακτηρίστηκε "Έξαιρετη", καλύτερη στην κατηγορία της. Εκεί είδα, με τα μάτια μου, τον Akim Αντελάντε στον κεντρικό στίβο, το βράδυ, τη στιγμή που κριθίκε ως "καλύτερος έκθεσης". Παγκόσμιος Πρωταθλητής. Ήταν φαεινός από τους προβολείς, να στέκεται ακίνητος στον κεντρικό στίβο, στο κέντρο, στήριγμα συν άλλα, χωρίς κανονισμό δι' οδηγό-λαυρή. Νομίζω πως τα έχω δει όλα, μετά απ' αυτό, στον θαυμαστό κόσμο των Dobermann". Έμεινα να τον κοιτάω με κοιμένη την ανάσα όπως τόσοι και τόσοι άλλοι που παρακολουθούσαν."**

Ο Alfa Adelante del Citone υπήρξε μέγας σκύλος εκθέσεων και μέγας επιβήτορας, κερδίζοντας έτσι μια θέση μεταξύ των κορυφαίων doberrmans όλων των εποχών.

Μέχρι το 2007 κατείχε το ρεκόρ των περισσότερων IDC siegers απογόνων στην ιστορία της φυλής.

Μέγας επιβήτορας ήταν κι ο Astar del Citone, ο οποίος υπήρξε από τους σκύλους που συνέβαλαν αποφασιστικά στην αλλαγή της φυλής προς το καλύτερο, αφού ορίσμενα από τα ομορφότερα δείγματα της σύγχρονης εποχής είναι παιδιά του, με προεξάρχοντα φυσικά τον Gino Gomez del Citone.

Η δεύτερη και δυστυχώς τελευταία γέννα της Tequila πραγματοποιήθηκε το 1995.

Ήταν η γέννα με αρχικό γράμμα C del Citone, με πατέρα τον Holmrun's Phabio of Marienburg. Ο Ελληνικής ιδιοκτήτριας Holmrun's Phabio of Marienburg προερχόταν από συγγενική

εκτροφή στον σπουδαίο Dexter V. Franckenhorst, που ανήκε στο διάσημο εκτροφείο Marienburg της Mary Rodgers και έγραψε χρυσές σελίδες στην ιστορία της φυλής στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού. Από το ζευγάριμα της Tequila Mali del Citone και του Holmrun's Phabio of Marienburg γεννήθηκε η υπέροχη καστανή θηλυκή Crystal Conny del Citone, η οποία είχε εξαχθεί στην Ελλάδα συνδιοκτήτρια Πεταάνου - Ζώρα. Η Crystal Conny έλαμπε στους στίβους κι έκανε μεγάλη καριέρα.

Στο αποκορύφωμα των επιλογών του Pezzano ήταν και η γέννα μεταξύ δύο αδερφών από την πρώτη γέννα της Tequila όπου έδωσαν έναν από τους σημαντικότερους επιβήτορες στην ιστορία του Dobermann, τον Gino Gomez del Citone. Ο Zwan που συμπεριελάβε στην Β έκδοσή του κανονισμού για τη φυλή ιστορικού του έργου "In the beginning, A History of the Dobermann", καταθέτοντας μνημειακά σχόλια και την βεβαίωση για λαμπρή εκθεσιακή καριέρα, καθώς και για την μελλοντική συνεισφορά του στη φυλή ως επιβήτορα.

Η πορεία του Gino Gomez τελικά δικαίωσε τις κορυφαίες αυτές φυσιογνωμίες της φυλής, που τόσο νωρίς εξέθεσαν τον θαυμασμό τους για τον συγκεκριμένο σκύλο. Ο Gino έχει τόσο εντυπωσιακά υψήλο επίπεδο απογόνων, με ιδιαίτερα μεγάλο εύρος διακρίσεων, που σπάνια συναντάει κανείς και που δίκαια μπορεί να τον αναδείξει ως τον κορυφαίο μαύρο επιβήτορα όλων των εποχών.

Ο Pietrogino Pezzano ήταν ένας χαρισματικός άνθρωπος, είχε την ικανότητα να τραβεί την προσοχή σου και να σε κερδίσει. Το πνεύμα συνεργασίας που τον χαρακτήριζε και η πίστη στις αρχές της συλλογικότητας, του έδωσαν τις ευκαιρίες για δυνατές και σταθερές φιλικές και κυνοφιλικές χώρες. Πέρα από τη ζωστική του οξύδερκεια, αυτές οι συνθήκες, ήταν η «αντανάχη» που κατέστησε εξαιρετικό το έργο του μέσα και έξω από την Ιταλία. Αφίερωσε μεγάλο κομμάτι της ζωής του στην φυλή που αγαπούσε και το σίγουρο είναι ότι έχει αφήσει εξαιρετική παρακαταθήκη για τους νέους ιδιοκτήτες, να διαβρώσει τα όποια ελαττώματα υπήρχαν στις παραγόμενες γενές. Στον συνδυασμό της προέγερσης του φυλετικού τύπου ήταν ορατή στον πληθυσμό των σκύλων του, έκανε συγγενικά ζευγαρώματα για να μπορέσει να κάνει κυρίαρχα τα επιθυμητά αυτά στοιχεία και συνεχώς πολύ προσεκτικά με γραμμική αναπαραγωγή πάνω στην γραμμή πλέον del citone για να μπορέσει να διατηρήσει τα επιθυμητά χαρακτηριστικά, χωρίς να φτάσει σε σημεία εκφυλιστικά για την φυλή. Πολλοί είναι αυτοί που δεν μπορούν να φανταστούν την συνέχεια στις κυνοφιλικές δραστηριότητες χωρίς την παρουσία του και το μέλλον της φυλής Ντόμπερμαν χωρίς αυτόν.

Ο θάνατος για τους μικρούς είναι τέλος, για τους μεγάλους είναι αρχή". Για τον κυνοφιλικό κόσμο της χώρας μας ο Pezzano, αποτελεί ένα παράδειγμα ορθής ζωστικής διαχείρισης, σφαιρικής στο σκοπό, ήθους και ανθρωπιάς, τόσο απαραίτητα στοιχεία για να θεωρείται κανείς δημιουργός. 🐾

